

Gary Johnson compleix molts dels requisits de l'heroi conservador i fatxenda: milionari fet a si mateix, triatlleta i enemic acèrrim del dèficit.

© The Economist

Com a candidat presidencial pel Partit Llibertari, Gary Johnson té moltes raons per mostrar-se modest; i s'hi mostra. "Fa l'efecte que agrado a tothom que em presenten", diu l'ex-governador republicà durant dues legislatures de Nou Mèxic. "Però sóc llibertari. No denota això que hi ha molta gent que s'ha begut l'enteniment?" I deixa la pregunta en l'aire.

Minúscul, electoralment insignificant i obsessionat amb les pistoles i l'herba, preats emblemes de la llibertat dels seus 11.000 membres, aquest partit no ha tingut mai importància en política nacional. Segons com es miri, és el *tercer partit* dels Estats Units –encara que la comparació no sigui per tirar coets. El 2012 Mitt Romney, va acabar perdent, amb 61 milions de vots; Johnson, que es va presentar pels Llibertaris després de fracassar a donar-se a conèixer

Pistoles, herba i oportunitat

Gary Johnson podria fer que el Partit Llibertari es convertís en el 'tercer partit'

en les primàries republicanes, va traure 1.300.000 vots. Però alerta, potser està a punt de millorar la marca.

Gary Johnson i el seu company de fórmula, Bill Weld, ex-governador de Massachusetts, han emergit de la convenció Llibertària a Orlando el passat 30 de maig com a candidats a president i vice-president respectivament. Així, doncs, seria molt probable que es con-

vertís en el *tercer partit més gran* des que Ralph Nader de poc no arriba al 3 per cent dels vots pel Partit Verd l'any 2000 –incloent-hi els 100.000 de Florida que ben bé van poder costar-li la presidència a Al Gore. O encara millor: una enquesta realitzada per la Universitat de Monmouth col·locava Johnson amb un 11% en una cursa a tres amb Donald Trump i Hillary Clinton, la qual cosa te-

nia molt de mèrit atesa la popularitat encara no assolida: al 2012 no va aparèixer en quasi cap de les enquestes que es van fer a nivell nacional. Això ha animat Gary Johnson a pensar que podria registrar el 15 % de vots, cosa que garantiria la seva inclusió en els debats televisats d'aquest any.

Amb una bona publicitat, podria imposar-se. Compleix tots els requisits de l'heroi conservador i fanfarró: és un milionari fet a si mateix, un triatleta i un dels partidaris més aferrissats de la línia dura contra el dèficit; ell sol va vetar 750 lleis pressupostàries mentre governava a Nou Mèxic. També és fumador ocasional d'herba (va reprendre aquest hàbit de joventut el 2005 per fer front als dolors seqüela d'un accident de parapent), i fa la impressió de posseir tan poca afectació que frega la simplicitat amable. Parla amb horror del menyspreu que molts americans mostren pels immigrants mexicans –per a ell són “la flor i nata”– com si aquest menyspreu fos més el resultat d'un malentès impossible que d'un arrelat ressentiment nacionalista i de la incertesa econòmica. Als electors farts de tanta política repolida pot ser que els agradi aquesta barreja: és autèntic de debò. Això no obstant, el principal motiu d'esperança per a Gary Jonson és la impopularitat de les probables alternatives democràtica i republicana.

Vora el 60% d'electors no poden veure Donald Trump i el 55% tenen aversió per Hillary Clinton. Això hauria d'animar els americans a votar tan lliures com diuen que són de la influència del vell duopoli. El 42% diuen que són votants independents, enfront del 30 per cent de fa una dècada. I l'estilós missatge dels Llibertaris que parla de conservadorisme fiscal, liberalisme social i antiintervencionisme té molt d'atractiu per als desafectes dels dos partits majoritaris. Comparat amb un senzill enfrontament Trump-Clinton, l'enquesta de Monmouth suggeria que Gary Johnson podria apropiarse el 6% dels vots de Hillary i el 4% dels de Donald.

L'especial malestar de molts republicans pel seu presumpte candidat –junt amb el seu fracàs, fins avui, per trobar-li un rival conservador– explica l'augment de l'interès registrat pels esdeveniments a Orlando. Després que, aquest mes, Trump arrangés la seva nominació a Indiana, Google va notificar que s'havien multiplicat per 5.000 les cerques en línia per Gary Johnson. No és del tot del gust dels republicans; els més oberts detractors de Trump dins del propi partit tendeixen a sostenir posicions neoconservadores pel que fa a seguretat. Això no obstant, fins i tot ells esperen que pogués arrossegar els republicans desencisats a votar al novembre.

Gary Johnson rebutja Trump de totes totes: “Donald Trump no té res que em resulti mínimament atractiu”. No obstant això, sembla més optimista amb la possibilitat d'esplicar vots entre els demòcrates desafectes, particularment els seguidors del senador Bernie Sanders, amb qui diu que coincideix en quasi tot –incloent-hi el dimoni del capitalisme amiguista i les virtuts de la maria– tret de l'economia. En tot cas, com els cortejaria?

La proposta de Johnson és ben poc convencional. Basant-se en el fet –sosté– que, segons els resultats d'algunes enquestes, els americans són molt més llibertaris del que es pensen, els posaria a completar un qüestionari en línia, l'*Isidewith.com* [“Esticdelteucostat.com”, la guia en temes polítics per a votants més popular dels Estats Units] que els ajudés a posicionar-se correctament. “El que jo dic és: ‘Completeu el qüestionari, i no importa qui sigui amb qui més coincideu, feu tot el possible perquè guanyi’”. La seva experiència amb el qüestionari –segons relata amablement– insinua que coincideix en un 73% amb les propostes de Sanders; i en un 63% amb les de Hillary Clinton i en un 57% amb les de Donald Trump. •

Traducció de Francesc Sellés

El Temps

**Nova
maqueta**

**Nous
opinants**

**Nou
format**

**Nou
Temps**

**Ja al teu
quiosc**

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atndrem de
9.00 a 14.00 hores